

Till samtliga politiker i Stadsmiljönämnden

Angående punkt 10 Ärendenummer SMF-2024-00152 Förslag om att resor till och från daglig verksamhet klassas som färdtjänstresor på föredragningslistan inför nämndmötet den 22 november.

Autism Distrikt Göteborg anser att konsekvensanalysen brister i de slutsatser som dras. Vi instämmer i det som Göteborgs Stads råd för funktionsrätt framför i sitt remissvar och vill också hänvisa till diskussionen i Färdtjänstens råd för funktionshinderfrågor den 14 oktober. Vi instämmer med de synpunkter som togs upp av Unga Rörelsehindrade, SRF och DHR.

Förslaget drabbar en grupp som redan har en väldigt svår livssituation, inte minst ekonomiskt. Vi rekommenderar läsning av FUB:s rapport [Fångad i fattigdom](#).

Enligt förslaget ska högkostnadsskyddet gälla. Detta skulle innebära en ökad kostnad på drygt 1000 kr per månad för den enskilde. Detta får stora negativa konsekvenser.

För exempelvis de personer som bor i bostad med särskild service och som har aktivitetsstöd eller sjukersättning är garantibeloppet (2024) 3008 kr. Det ska den enskilde ha kvar efter det att hyra och mat är betald. Detta ska räcka till alla övriga kostnader (kläder, fritid, IT, nöjen, hygien, semester, medicin osv). Många hamnar på minus varje månad och anhöriga får skjuta till pengar. De som inte har anhöriga som kan bidra får dra in på saker som vi andra ser som självklart för att leva ett bra liv.

Om det är tänkt att kostnaden för färdtjänsten ska dras från garantibeloppet innebär det 1/3 av garantibeloppet vilket innebär en mycket stor kostnad för den enskilde. Att få merkostnadsersättning från Försäkringskassan kan man inte garantera. Vår bild är att det är svårt att få och att det sällan täcker de merkostnader man faktiskt har.

Stadsmiljöförvaltningen konstaterar att det är ”mycket svårt att uppskatta hur förslaget att DV-resor hanteras inom ramen för färdtjänstlagen påverkar privatekonomin för brukare på individnivå”. Trots detta föreslår stadsmiljönämnden att kommunstyrelsen beslutar om att resor till och från daglig verksamhet hanteras inom ramen för färdtjänstlagen.

En annan viktig aspekt är behovet av fast förare, ensamåkning och andra nödvändiga anpassningar. Vi befarar starkt att det kommer att vara svårare att få om förslaget går igenom.

Konsekvenserna kan bli att det blir svårt för personer med stora behov av kontinuitet och trygghet inte kommer iväg till sin dagliga verksamhet. Detta får i sin tur konsekvenser för boendet och dess personal, för personen själv som rycks ur sina rutiner och på sikt får psykisk ohälsa. Den stora ökade ekonomiska bördan gör det ännu svårare och påverkar också livet i stort.

Vi anser att förslaget bör avslås.

2024-11-20

Autism Distrikt Göteborg

genom

Anne Lönnermark och Ulla Adolfsson
Ledamöter i Rådet för funktionsstödsfrågor

Kompletterande synpunkter till skrivelse ”**Angående punkt 10 Ärendenummer SMF-2024-00152 Förslag om att resor till och från daglig verksamhet klassas som färdtjänstresor på föredragningslistan inför nämndmötet den 22 november.**”

Det finns en del frågetecken i tjänsteutlåtandet (Ärendenummer SMF-2024-00152). Vi vill uppmärksamma er på dem så att ni kan ta ett välgrundat beslut.

Kollektivtrafikkortet

Enligt TU skulle majoriteten av resenärerna till och från daglig verksamhet omfattas av kollektivtrafikkortet från Västtrafik. Med det kortet kan resenären resa kostnadsfritt med kollektivtrafiken. Enligt TU är det i dagsläget ungefär 830 av de omkring 1 800 resenärer som har ett sådant kort. Enligt TU är det rimligt att anta att samma antal kan fortsätta resa gratis även till och från daglig verksamhet.

Vi vet att det finns resenärer som har kollektivtrafikkort för resor med kollektivtrafiken och de kan resa tillsammans med en stödperson, t.ex. en personal. De personerna kan inte använda sina kort för resor till och från daglig verksamhet utan medföljande personal och är fortfarande beroende av daglig verksamhetsresor med ”taxi”. Har förvaltningen beaktat detta i förslaget?

Ekonomi

Enligt TU har stadsmiljöförvaltningen tagit hjälp av förvaltningen för funktionsstöd för att få en inblick i de ersättningar och olika former av stöd som resenärerna kan vara berättigade till.

Här vill vi poängtera att den merkostnadsersättning TU hänvisat till är mycket svårt att få. Då resor till och från daglig verksamhet enligt färdtjänstlagen skulle innebära en merkostnad på drygt 1000 kr/månad behöver merkostnadsersättningen öka med motsvarande summa. För de som inte har merkostnadsersättning sedan tidigare behöver merkostnaderna vara mer än 14 325 kr/år (ca 1200/mån) för att ersättningen ska kunna beviljas.

I TU står inget om den ersättning, sjukersättning, som de allra flesta som fyllt 30 år och som har daglig verksamhet får från Försäkringskassan och som utgör deras huvudinkomst. De allra flesta som har insatsen Daglig verksamhet enligt LSS har inga som helst möjligheter att påverka sin egen ekonomi. Det garantibelopp som nämns ska, precis som det står i TU, räcka till allt och att då en tredjedel ska gå till att betala resor till och från insatsen daglig verksamhet befarar vi gör att fler kommer att utebli från den dagliga verksamheten. Vi befarar också att det är fler som kommer att behöva ansöka om försörjningsstöd för att få ekonomin att gå ihop. Det skulle få mycket stora konsekvenser för den enskilde. Detta om inte kommunen på något sätt kompenserar för kostnaden för den enskilde.